

NIVELL C1 - FRANCÈS

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

Actes de parla que inclouen a més a més de la pròpia emissió d'un enunciat amb sentit, la intenció de l'agent que el produeix i l'efecte en l'interlocutor, així com el context social i cultural en que s'insereixen

1.1. Coneixements i informació

Identificar i identificar-se; donar informació; modular la informació personal que es dona; confirmar la informació prèvia; descriure i narrar; expressar coneixement; expressar desconeixement; expressar habilitat per fer alguna cosa; expressar que es recorda o no es recorda una cosa.

1.2. Opinions, creences i hipòtesis

Donar l'opinió; demanar valoració; valorar; posicionar-se a favor o en contra; preguntar si s'està d'acord amb alguna cosa; invitar a l'acord; expressar acord i desacord; rebatre; expressar certesa i evidència; expressar manca de certesa i evidència; invitar a formular una hipòtesi; expressar possibilitat; expressar obligació i necessitat; expressar falta d'obligació i necessitat.

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Expressar plans, intencions i decisions; expressar plans i intencions frustrats; fer propostes i suggeriments; rebutjar una prohibició; proposar i suggerir; acceptar i rebutjar una proposta; acceptar una ordre, petició o prec; negar-se a obeir una ordre, a acceptar una petició o un prec; prometre i comprometre's; oferir-se per fer alguna cosa.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Demanar l'opinió; demanar informació; demanar pel coneixement d'alguna cosa; demanar confirmació; demanar si es recorda o s'ha oblidat d'alguna cosa; preguntar per l'habilitat de fer alguna cosa; demanar pels gustos i els interessos; demanar per preferències; demanar per desitjos; demanar per plans i intencions; demanar per l'estat d'ànim; donar una ordre o instrucció; demanar un favor; demanar objectes; demanar ajuda; pregar; repetir una ordre prèvia o pressuposada; demanar permís; donar i denegar permís; prohibir; oferir i convidar; sol·licitar confirmació d'una proposta prèvia, oferiment o invitació; aconsellar; advertir; amenaçar; retreure; tranquil·litzar i consolar; animar; intentar convèncer.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar gustos i interessos; mostrar interès i escepticisme; explicar plans i intencions; expressar aprovació i desaprovació, aversió, preferència, desitjos, alegria, satisfacció, tristesa, indiferència, aflicció, plaer, diversió, avorriment, afartament, enuig, indignació, por, ansietat, preocupació, nerviosisme, angoixa, empatia, alleujament, esperança, decepció, resignació, penediment, sorpresa, estranyesa, admiració, orgull, afecte i sensacions físiques.

1.6. Relació social: actituds envers les altres persones

Saludar; respondre a una salutació; adreçar-se a algú; presentar a algú; respondre a una presentació; preguntar per la necessitat d'una presentació; sol·licitar ser presentat; donar la benvinguda a algú; respondre a una benvinguda; disculpar-se; respondre a una disculpa; agrair; respondre a un agraïment; expressar el condol; proposar un brindis; felicitar; formular bons desitjos; respondre a felicitacions i bons desitjos; acomiadar-se.

1.7. Estructuració del discurs

Sol·licitar que comenci un relat i reaccionar; introduir el tema del relat i reaccionar; indicar que se segueix el relat amb interès; controlar l'atenció de l'interlocutor; introduir un fet; organitzar la informació; connectar elements; reformular el que s'ha dit; destacar un element; introduir paraules d'una altra persona; citar; encetar una digressió; tancar una digressió; rebutjar un tema o un aspecte del tema; interrompre; indicar que es pot reprendre el discurs; demanar a algú que guardi silenci; cedir la paraula; indicar que es desitja continuar el discurs; concloure el discurs; introduir un nou tema; proposar el tancament; rebutjar el tancament introduint un nou tema; eludir compromisos.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar èmfasi en els aspectes de l'ús de la llengua que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en contextos poc habituals:

- La selecció i l'ús de les formes de rebuda, de presentació, de comiat, d'interpel·lació i de reacció a aquestes formes.
- La selecció i l'ús de les formes per reaccionar davant d'informacions relacionades amb els nous àmbits temàtics que es tracten en aquest nivell i per reaccionar en les situacions que es generen.
- La selecció, l'ús i el canvi, si escau, de formes de tractament, formal, informal, familiar, segons la confiança, el respecte, l'acostament o el distanciament que es vulgui mostrar.
- Les convencions en els torns de paraula (cara a cara, per telèfon o SMS, i en xats, fòrums, xarxes socials i altres entorns virtuals).
- Les demostracions de deferència (per raó d'edat, sexe, estatus...).

2.2. Convencions socials (per exemple, fórmules de cortesia) que varien d'una cultura a una altra, la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

Les convencions socials poden respondre a aspectes que cal identificar:

- determinades actituds, valors o creences,
- les relacions interpersonals entre els interlocutors,
- determinats rituals de comportament,
- l'estat d'ànim dels parlants,
- temes que poden resultar tabú.

2.3. Reconeixement d'expressions de saviesa popular –component significatiu de l'aspecte lingüístic de la competència sociocultural– i, de grafits, eslògans publicitaris a la televisió o a la vestimenta, plafons als llocs de treball, amb la mateixa funció: refranys, expressions idiomàtiques, cites, frases tòpiques, referències a aspectes culturals propis dels contextos on es parla la llengua (de la literatura, de la televisió, de la política...); i utilització dels usos més freqüents d'aquestes expressions.

2.4. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diversos: (formal, estàndard, informal, familiar, col·loquial, íntim...).

Reconeixement i producció, en diferents contextos, d'expressions i col·loquialismes, elements estilístics que permeten un ús emotiu, al·lusiú, humorístic... del discurs (llargada de les frases, frases fetes, ús forçat del lèxic o de determinades estructures...).

2.5. Reconeixement d'indicadors lingüístics de procedència geogràfica, grup professional, social, generacional. Aquests indicadors poden ser de:

- lèxic (doble sentit, sentit malsonant, paraules malsonants...),
- accent,
- entonació.

2.6. Aspectes paralingüístics (sons, onomatopeies, interjeccions, falques, mots crossa, preguntes de farciment, gestió dels silencis, ús d'icones, abreviatures, sigles, i diferents elements tipogràfics...).

2.7. Llenguatge corporal en diferents contextos i cultures:

- Proxèmica (usos de l'espai: distància i contacte físic entre persones en la interacció).
- Quinèsica (gestos, expressions i postures que denoten estats d'ànim).
- Cronèmica (ús del temps i durada de diferents senyals no verbals: una abraçada, una mirada, una encaixada de mans...).

B. Competència discursiva

Pràctica social articulada a partir de l'ús contextualitzat de la llengua oral o escrita.

Elements relatius a la formació i l'ús del text i del discurs. Anàlisi de l'enunciat, com a unitat bàsica del discurs, i de la seva combinació per formar textos significatius

1. Organització dels discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació. Reconeixement, identificació i selecció de:

- 1.1.1. Els indicis situacionals i la intenció comunicativa. Identificació de la ironia, l'humor, el sarcasme...
- 1.1.2. Funció comunicativa del text.
- 1.1.3. Tipus de text i format.
- 1.1.4. Varietat i registre.
- Diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit.
 - Registre formal, informal i neutre; distinció clara de les situacions que determinen un cert estil (periodístic, cartes al director, anuncis, avisos...).
 - Variants estàndard i no estàndard.
- 1.1.5. Tema: enfocament i contingut.
- Pertinència i riquesa de continguts.
 - Selecció de recursos per organitzar el discurs adequats al nivell.
 - Planificació segons les persones destinatàries o persones interlocutores.
 - Planificació segons el contingut (carta, exposició, narració...).
 - Ús d'elements no verbals per il·lustrar el discurs (notes, dibuixos, esquemes, gràfics, fotos...).

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

1.2.1. Pertinència del contingut.

Selecció de contingut rellevant.

1.2.2. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees.

1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si. Mecanismes i recursos per a l'inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual.

1.3.1 Inici.

- Inici, introducció del tema : *avant toute chose, au sujet de.*
- Recursos específics del discurs oral.

Chers auditeurs..., je voudrais tout d'abord vous remercier/présenter..., et si on parlait de... ?, quoi de neuf ?

- Recursos específics del discurs escrit.

Suite à votre lettre ; En réponse à ; Je suis au regret de vous informer ; J'ai le plaisir de vous annoncer.

1.3.2. Desenvolupament.

- Correferència (ús d'articles, pronoms, demostratius; concordança de temps verbals) : *Le chômage, j'en fais mon affaire ; C'est ce dont je voudrais parler.*
- Anàfora, catàfora, dixi. : *Le procès pour détournement de fonds publics aura lieu la semaine prochaine; ce dossier a fait couler beaucoup d'encre; dixi textual (fórmules fixes d'identificació: plus bas, ci-après; substitució per hiperònims : Il y avait plein d'objets sur son bureau; tous ces bibelots recueillaient la poussière); substitució per hipònims : Il avait acheté une arme; ce canif était un objet fétiche); substitució per proformes lèxiques : Le rechauffement climatique, un des enjeux importants du XXIe siècle.*
- Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *autrement dit, en un mot.*
- Èmfasi: *à plus forte raison, d'autant plus que.*
- Enumeració, seqüenciació temporal: *d'emblée, de prime abord.*
- Exemplificació: *à l'instar de..., à titre d'exemple...*
- Al·lusions, referències, cites i evocacions: *eu égard à.*

- Reforç. Precisió/matisació: *notamment, qui plus est, et même, au besoin.*
- Contrast: *quoi qu'il en soit, d'autre part.*
- Introducció de subtemes : *passons au point a), d'ailleurs.*
- Personalització: *quant à moi, personnellement, à mon sens.*
- Disgressió: *entre parenthèse, soit dit en passant.*
- Recuperació del tema: *on reprend, où en est-on, pour en revenir à.*
- La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.
Addició: *de surcroît, du reste.*
Condicció: *pourvu que, à moins que, faute de*
Causa: *d'autant (plus/moins; soit que ..., soit que.*
Conseqüència: *au point que, assez... pour que, aussi, tant et si bien que.*
Finalitat: *que + subjonctif.*
Oposició : *or, néanmoins, pour autant.*
Concessió: *certes / il est vrai que...mais, quand même, avoir beau.*
- Recursos específics del discurs oral.
Cessió del torn de paraula : *je voudrais en placer une, je voudrais rebondir sur ce qu'on vient de dire, je voudrais nuancer votre propos.*
Sol·licitar a l'interlocutor que comenci: *je vous en prie, vas-y.*
Indicar que se segueix el relat amb interès, amb incredulitat: *Vraiment?; C'est vrai?; Ah bon?; Sans blague!; Ah ouais.* Amb indiferència o resignació: *Domage!; Eh ben, tant pis!* Admiració: *Tu m'étonnes!*
Paper de la persona interlocutora. Petició i demostració de comprensió, petició d'aclariments: *Tu vois ce que je veux dire ?; Tu me suis ?; J'ai perdu le fil ; Bien entendu ; Effectivement.*
Recursos dilatoris: ús de mots falca. *Tiens, dis, bon ben, quand même.*
Rebutjar un tema : *ça n'a rien à voir ; C'est pas tes oignons ; Il n'en est pas question ; Ce n'est pas le problème.*
- Recursos específics del discurs escrit.
La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.
Utilització de la coma per evitar ambigüitats : *A-t-elle rappelé Annie? / A-t-elle rappelé, Annie ?*
Presència de coma en les duplicacions de constituents de l'oració : *On en a parlé, nous, de tout ça.*
Coma davant de coordinades adversatives i distributives : després de *ni* quan es repeteix més de dues vegades; amb la conjunció *et* en una enumeració : *Sachez-le, ce n'est ni un voleur, ni un menteur.*
La coma en proposicions incisives i locucions: *J'ai acheté une maison, et ce, sans l'aide de personne; Vous avez, semble-t-il, oublié de le mentionner.*

2. Textos i àmbits d'ús

- 2.1. Expressió i interacció oral
 - 2.1.1. Converses de caràcter col·loquial i transaccional.
 - 2.1.2. Converses de caràcter formal o semi-formal.
 - 2.1.3. Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència: narracions de fets, experiències; exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general o d'especialitats conegudes per l'alumne.
 - 2.1.4. Participació en tertúlies i debats.
 - 2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentacions d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes...).
 - 2.1.6. Anuncis publicitaris.
 - 2.1.7. Participació en *xats* de veu, *skype*, videoconferències i altres eines d'expressió i interacció que ens ofereixen Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

- 2.2.1. Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes...
- 2.2.2. Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis, la feina, i amb especialitats conegudes per l'alumne.
- 2.2.3. Formularis de reclamació, comunicat d'accidents o sinistres.
- 2.2.4. Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola, crítiques d'espectacles...).
- 2.2.5. Apunts, resums i síntesis.
- 2.2.6. Escripura creativa (cançons, poemes, contes, altres textos literaris...).
- 2.2.7. *Xats*, *blogs*, *tuiters* i altres textos que es generen mitjançant Internet i les TIC.

2.3. Comprensió oral

- 2.3.1. Notícies, reportatges, debats, tertúlies... emesos per ràdio o televisió.
- 2.3.2. Espectacles en directe (teatre, cinema, esports, concerts, cançons...)
- 2.3.3. Discursos, conferències... en directe o a través de la ràdio, la televisió o Internet.

2.4. Comprensió escrita

- 2.4.1. Notes personals al·lusives (post-it, correus electrònics...).
- 2.4.2. Diaris i revistes.
- 2.4.3. Textos literaris (novel·la, assaig, poesia...).
- 2.4.4. Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes.
- 2.4.5. Tires còmiques i acudits.
- 2.4.6. Anuncis publicitaris.
- 2.4.7. Diccionaris bilingües i monolingües, i altres recursos lexicogràfics (gramàtiques, thesaurus, llibres de retòrica...).

2.5. Mediació oral i escrita

- 2.5.1. Diccionaris bilingües i monolingües, i altres recursos lexicogràfics (gramàtiques, thesaurus, llibres de retòrica...).

Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics

- 1.1. Ampliació de repertoris lèxics d'acord amb els objectius especificats per a aquest nivell en un ample ventall de registres (formal, informal, col·loquial...) i de varietats

geogràfiques (*drôlesse, magasinier*), històriques (*soixante-huitard, beur*) i socials (*kiffer*) de la llengua.

1.1.1. Relacions de sinonímia, antonímia, mots polisèmics, precisió lèxica en diferents camps semàntics i famílies lèxiques.

- Sinonímia: *sentir, humer, flairer / dévisager, fixer, toiser, mater.*
- Antonímia: *affoler, apaiser / casser, retaper.*
- Polisèmia: *figure, sommet, pavé.*
- Homonímia: *censé, sense / cerf, serre, serf.*
- Hiperonímia, hiponímia: *bijou, bague, gourmette, sautoir.*

1.1.2. Cultismes, neologismes i vulgarismes. : *adulescent, surfer, arobase, royal/regal.*

1.2. Formació de les paraules. Mecanismes de derivació.

1.2.1. Derivació mitjançant sufixació.

- Derivació amb sufixos valoratius: *-ard, -asse.*
- Derivació amb diminutius: *-ette, -otte, -ot.*
- Verbs derivats d'altres verbs mitjançant sufixos intensius: *chanter, chantonner; fendre, fendiller; gratter, gratouiller.*
- Adjectius derivats d'adjectius : *-issime, -et(te); ot(otte), -âtre.*

1.2.2. Derivació mitjançant prefixació.

- Prefixes de noms : *a-, an-, in-, dé-, il-.*
- Prefixes de verbs: *a-, ad-, co-, re-, in-.*
- Prefixes d'adjectius: *mé-, dis-, outre-.*
- Derivació culta. Prefixos grecs i llatins: *circum-, ultra-, hémi-, méga- hypo-.*
- Derivació de sigles, acrònims i sintagmes lexicalitzats: *rmiste, je-m'en-foutisme.*

1.3. Formació de les paraules. Mecanismes de composició.

- Substantius compostos: *va-et-vient, garde-fou.*
- Sintagmes lexicalitzats: *le qu'en-dira-t-on, un m'as-tu-vu.*
- Adjectius compostos: *casse-cou, nouveau-né.*

1.4. Abreviacions. Sigles. Acrònims.

- Mecanisme d'abreujament de paraules del registre estàndard al registre familiar; abreviacions en -o: *ado, accro, apéro.*

1.5. Interjeccions i onomatopeies

- Interjeccions expressives : *Ça alors!, la vache!, flûte!, beurk, oups!, sidérant!;* conatives : *ça suffit, un peu de retenue, la ferme, ouste!;* fàtiques : *Coucou!; Dis donc!; Qui va là!;* metalingüístiques : *euh, ben, quoi!, bof.*
- Onomatopeies que expressen sorolls, sentiments, expressions familiars, crits d'animals...: *beurk, froufrou, coin-coin, ouf, zut.*

1.6. Mots transparents i pròxims

Falsos amics. Interferències lèxiques més freqüents (calcs i barbarismes).

1.7. Préstecs i mots d'origen estranger: *LOL, ersatz, start-up, toubib.*

1.8. Usos idiomàtics i expressius del lèxic.

- Expressions idiomàtiques: *payer les pots cassés, avoir un coup de barre.*
- Refranys : *À quelque chose malheur est bon ; Bien mal acquis ne profite jamais.*
- Expressions idiomàtiques recents : *Se taper l'incruste ; Lâche-moi les baskets.*
- Jocs de paraules .

2. Morfosintaxi

2.1. El substantiu

2.1.1. Morfologia i casos especials de gènere, nombre i concordança dels substantius: substantius amb dos gèneres : *un amour fou/ des amours folles*; substantius amb femení i masculí diferents : *canard, canne/ gendre, bru/ cerf, biche*; substantius amb dos plurals : *ciels, cieux / oeils, yeux*); substantius que no tenen plural : *les Dupond* ; substantius formats per formes verbals o locucions: *des va et viens* ; substantius que són noms propis : *des boules Quiès*.

2.1.2. Substantivació

2.2. Els determinants

2.2.1. Articles: omisió de l'article en aposicions, títols...

2.2.2. Demonstratius. Utilització del demostratiu per a dirigir-se a algú en 3a persona: *Si ces messieurs veulent bien s'asseoir.*

2.3. Els pronoms

2.3.1. Pronoms personals. "Expressions figées" amb els pronoms *en, y* : (*s'y prendre, s'en prendre à, n'en faire qu'à sa tête*. Pronoms personals expletius : *goutez-moi cela; si tu le peux*.

2.3.2. Els pronoms relatius: *quiquonque, lequel* en lloc de *qui*.

2.3.3. Els pronoms demostratius : *ça* enlloc de *on* o una persona.

2.3.4. Els pronoms indefinits: *nul, autrui*.

2.4. L'adjectiu

- Invariabilitat d'alguns adjectius : *feu, chic, snob*.
- Adjectius amb funció adverbial : *tenir bon, tout craché*.
- Cas dels adjectius compostos: *demi, semi*.

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verbs: auxiliars, semi-auxiliars, transitius, intransitius, impersonals, pronominals.

Us de verbs personals en construccions impersonals: *il me vient à l'esprit...*

2.5.2. Temps i aspecte

• Utilització de diferents temps verbals per expressar el mateix valor temporal: *elle aura eu un accident*.

• Aspecte duratiu del gerundi : *la crise va en augmentant*.

• Aspectes: simultaneïtat, anterioritat, posterioritat, durada, freqüència, continuació, acabament.

2.5.3. El participi: concordança.

- Verbs *faire, laisser*: *elle s'est fait prendre*.
- Concordança de *soussigné, ci-joint*.
- Concordança dels participis dels verbs reflexius i recíprocs.

2.6. Les preposicions.

- Usos de preposicions de règim (règim implícit): *il est parti avec*.
- Locucions preposicionals: *quitte à, aux dépens de*.

2.7. Els adverbis

• Usos particulars d'alguns adverbis: *comment tu dis déjà?*; *Que dis-tu là?* L'adverbi *quelque*.

- Locucions adverbials: *à l'insu de, mine de rien, tout court.*

2.8. El sintagma nominal

Constituents del sintagma nominal i la seva combinació:

- Utilització de *soi-disant*.
- Posició de l'adjectiu qualificatiu i canvi de significat : *drôle, brave*.
- Posició de dos o més adjectius qualificatius i dels adjectius acompanyats d'adverbis.

2.9. L'oració

2.9.1. L'oració simple

- Inversió subjecte /verb amb els adverbis *aussi, peut-être, sans doute*.
- Oració interrogativa sense subjecte: *Qu'est-ce que...; Qu'est-ce que c'est que...; à quoi bon?*
- Oració exclamativa: *Ce que tu peux être pénible!*
- Oracions sense verb: *La belle affaire!*

2.9.2. L'oració composta

- La coordinació. Ampliació dels conceptes treballats al nivell avançat.
- La subordinació. Subordinades substantives (subjecte, complement d'adjectiu, complement directe, infinitives..); subordinades circumstancials (temporals, consecutives, causals, comparatives, de participi..); subordinades relatives. Ampliació dels conceptes treballats al nivell avançat.

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. Representació gràfica de fonemes i sons

- Domini de les grafies dels sons vocàlics, semivocàlics i consonàntics.
- Domini de l'ortografia dels mots gramaticals, lexicals i formes verbals.
- Grafia de les paraules homòfones.
- Ortografia de paraules foranies: adaptació al francès i coexistència d'ortografia original i adaptada.
- Ortografia de paraules compostes: amb “trait d'union”, “soudures” (*contre-révolution, contratemps, surestimer, sous-estimer...*)
- Plurals singulars: *aucuns frais*.

3.2. Els signes de puntuació

3.2.1. La puntuació en les cartes i altres textos de caràcter formal, en textos literaris, en textos acadèmics: orals (discursos, presentacions) i escrits.

3.2.2. La puntuació en el discurs directe, indirecte i indirecte lliure:

Comprends-moi, dit Pierre, je ne peux vraiment pas venir; Il est peu probable, vous savez, qu'il vienne.

3.3. Abreviatures : *ttc; id; vs; à + .*

3.4. Sigles i acrònims: *RSA, ZEP*.

Acrònims que esdevenen noms comuns: *radar, cedex*.

3.5. Aspectes gràfics (i tipogràfics) i tipologia textual. Sistematització i consolidació.

4. Fonètica i fonologia

4.1. Accent, ritme i entonació. Patrons tonals de l'oració

- Ritme i entonació adequats en qualsevol tipus d'oració complexa i en funció del registre.
- Accentuació enfàtica en la síl.laba que es vol ressaltar o en totes les síl.labes d'una paraula: *il m'agace*.

4.2. Processos fonològics

- Elisió: pronunciació col·loquial. *T'as pas l'temps?*
- Ausència d'elisió davant del fonema /h/ aspirat i de paraules d'origen estranger: *je le hais, la honte, le yacht*.
- Contraccions en la llengua oral: [*ʃpa*].
- Pronunciació de mots forans que conserven la seva pronunciació original, adaptats al sistema francès.
- *Liaison*: enllaços obligatoris i prohibits. Enllaços en funció del registre: *pas encore* /*pa(s) encore*.

4.3. Fonemes vocàlics i consonàntics

- Fonemes i les seves combinacions : consolidació dels continguts referenciats en els altres nivells.
- Agrupació de fonemes consonàntics per la supressió de [ə]: *tu m(e) manques*.

4.4. Relació grafemes, fonemes

- Pronunciacions anòmals: els prefixes *-en* i *-em*; paraules freqüents: *poêle, saoul*.
- Pronunciació particular d'algunes consonants finals: *rhum*.
- Pronunciació de geminades: *là-d(e)dans*.